

CANADA

Utgifva hvarje Onsdag i

Winnipeg, Man.

K. FLEMING, Redaktör

och Udgifvare.

Prenumerationspriset—

Helt År.....\$1.00

Halvt År.....0.50

En månad.....0.15

En vecka.....0.05

En dag.....0.01

Postporto inkluderat.

Lokaltidningar önskas i alla svenska

ambitioner och lännas god provision.

Korrespondenser, korta och intressanta

skottningar med tacksamhet.

Prenumerationskontot löses skedd med

Post eller Express Money Order eller

Registrerat bref till

CANADA,

Box 254, Winnipeg, Man.

Kontor: HARRIS BLOCK, 515

MAIN STREET

Ingång från Crutys Real Estate

kontor.

J. P. JOHNSON,

Reseagent.

Profnummer af CANADA sändes

fritt på begäran till hvilken adress

som helst.

Den sista delen af röstlängdens

uppgörande, "Revideringen" är

nu avslutad, och valdagen kan

väntas bli en proklammerad när

som helst. In för provinsens val-

män skall nu ej bli ett Rotlinre-

geringen utan också ett konservati-

va parti af afslagna räknings för

sitt fögderi. Valmännen fråga:

har det konservativa partiet hållit

de löften, det gaf före valet 1899,

och hur har partiets förtröende-

män — provinministären — utfört

sitt uppdrag? Fränsedt den sida af

saken, att hvarje minister, som in-

nehär sin makt igenom folkets

gunst, söker fylla sitt ämbete så,

att han kan göra anspråk på åter-

val, vill dock folket först och

främst se om han varit sina löften

trogna, eller om de löften, som

lofvats under en valkampanj end-

ast år svepskal att åtkomna en

maktställning. Det är i princip

och icke i detaljer våra stats-

män skola dömas.

Med segerlysten ännu kvar i huf-

vedet förmodade det konservativa

partiet den segrande provinsspre-

mieren, Mr Hugh John McDonald,

att resignera, för att söka leda det

till en ny seger i 1903 års-val för

dominion parlamentet. Det —

slutade med hans nederlag. I hans

ställe framträdde då som premier-

minister Mr. R. P. Roblin, och

omgifven af sin undergifna och ly-

digga majoritet, har han reagerat

i lagstiftaren som en liten kung.

Gynnad af allehanda tillstånd

lyckliga omständigheter, såsom

stor efterfrågan på provinsland,

en extra 1/2 million från Ottawa &c,

föresatte han sig att omsätta den

konservativa platformens rykbara

nitton plankor i verklighet. Och

det visade sig att vår premiär-

minister årligt förtjänat, att ingen

torde hafva lyckats bättre i att

hoppa öfver dem än han. Spar-

samheten och ekonomien i för-

valtningen bära de ökade statsut-

gifterna och taxeringen vittne om.

Ministären, som skulle minska

till tre, bibehållas ännu till sam-

ma storlek som under liberalernas

visa styrelse, lagstiftarmedlem-

marns arvoden, som skulle mins-

kas med en tredjedel, utgår ännu

med sitt sedvanliga belopp. Den

fullkomlig som Mose lag — och följaktligen i verkligheten lika svår att efterleva — utan nu hafva mera praktiska och talande argument anlätats. Banstumpar, broar och afspödsdiken vifta våra ministrar med i valkretsarna, där de draga fram, och de kunna väl utföra dylika jättesaker, ty allt är, som vanligt, uppgjord af papper. Men denna gång hjälper det ej. Handskriften på väggen är redan där. Missnöjet och mumlet mot Roblin ministärens extravaganta styrelse har stigit högre med hvarje år, och när valdagen kommer, skola vi se dess dragrånade. Den stora majoriteten af valmän skulle kanske kunnat förläta missgat i styrelsen, men de skola ej hafva misskunnat med ett parti, som lofvat ett men gjort ett annat. En röst för någon annan kandidat än det liberala partiets, som förut med heder ledt provinsens utveckling, menas en direkt eller indirekt röst för Roblinregeringen, och en fortsättning af provinsens gång till slutlig försumpning.

Special=Notiser.

Gustavus Adolphus College, St.

Peter, Minn. Skolkullen står nu i

sin fagreste naturskrud, dock är

allt så tyst och stilla; intet påmin-

ner om det rörliga lif, som för en-

dest kort tid sedan rådde därstä-

des. De unga äro borta och kom-

ma ej tillbaka på några månader.

De hafva spridd sig åt skilda håll,

de flesta befinna sig inom Minne-

sotas landamären, men ej få på-

träffas i de närgränsande staterna.

Under sommarferierna äro nästan

alla i liflig verksamhet på olika

områden, flertalet för att med hän-

syn till det ekonomiska betrygga

sitt återvändande till skolan nästa

höst. Det är i sanning oskattbart,

att möjligheterna till timlig vinn-

ing äro här i landet så många

och så goda, att en studerande kan

under 3 a 4 månaders trätigt ar-

bete förtjena till hvad som åtgår

under årets skoltid. De flesta af

våra studerande måste ryta sin

egen väg och detta är icke alls att

beklaga, ty erfarenheten visar, att

sitt sådana studerande, som måste

lita på sig själva i fråga om det

ekonomiska, vanligen bli för de

största delarna till en lifvets öfriga

varf. Och heder åt alla dem, som,

trots ekonomiska svårigheter, dock

hafva energi och kraft nog att

hålla ut i den ofta hårda kampen

för vinnandet af en tidsenlig ut-

bildning.

Dr. M. Wahlström, som jämte

dr. A. Pearson, besökte synodal-

mötet i Paxton, Ill., förliden vecka,

befinner sig för närvarande på

resa i mellersta delen af staten för

att verka i skolans intresse. Pro-

fessorerna A. A. Stomberg och K.

A. Kilander hafva i uppdrag att

under några veckors tid arbeta i

samma syfte, den förre i Norra

Minnesota, den senare i den södra

delen af staten och Södra Dakota.

De börja sitt arbete nästa vecka.

Professor J. A. Edquist stannar

under tiden vid skolan för att i egen-

skap af annonseringskommitténs

hemsekreterare sköta den vidlyf-

tiga korrespondensen och annons-

eringen.

Dr. J. P. Uhler kommer att under

der sex veckors tid undervisa i

sommarskolan i Winnebago City,

Minn., som tager sin början den

22 dennes. Samma dag börjar dr.

Inez Rundström sin undervisning

vid statsuniversitetets sommarsko-

la i Minneapolis. Professor J. San-

der, numera skolsuperintendent

för vårt county, är på besök i sitt

förelärdahem i Allentown, Pa. Pro-

fessor och fru G. H. Towley ämnar

utbringa fritiden i östern.

— Olycka med dödlig påföljd August Carlberg i Worcester snafvade i mörkert öfver en matta alldeles bredvid en trappnedgång och föll huvudstupa ned till trappans fot samt skadade i fallet sin vänstra sida mycket svårt. Carlberg afhördes till stadens hospital, där döden dock inom kort ändade hans plågor.

Sveriges bygder

STOCKHOLM. Har om dagen

påträffades i Stockholms stads led

och sminrättning, där man om

dagarna utför reparationsarbeten

för den stundande säsongen, vakt-

mästaren vid inrättningen Johan

Olof Pettersson hängande död. P.,

sjuklig och ogift, var omkring

55 år.

— Som bevis på "Red tape" i

Sverige, läses följande i Stock-

holms Tid:

Det var en gång en stad, som

hette Abdera....

Vår vördnadsvärde, årbräcte

meddelare började visserligen ej

så, han tog det tvärtom helt pro-

saiskt och rakt på sak.

— Kan man tänka sig, sade

han, att med "v. Döbeln" kom i

går middag från Petersburg en

hingst, som grosshandlaren Schu-

bert har köpt från Ryssland för

1,200 kr. Nå, hingsten skall, men

kom inte i land. Visserligen för-

klarade veterinärmyndigheterna,

att inga hinder mötte för hing-

stens landförande, men det var

något formel i papperen, hvilket

förmådde publikaner och konsul-

er och gud vet icke hvad allt för

slags diplomati att sätta sig på

tvären. Hvad tror man nu blev

följden? Jo, hingsten skall med

samma båt föras tillbaka till Pe-

tersburg för att få sina papper i

ordning och se'n transporteras hit

igen.

— Är nu inte det själfvaste

—?, gnisslade vår i rättfärdighet

brödet medellare, slog natven i

bordet och tittade hvasst öfver

glasögonen.

Vi svarade härtill intet, men

tanke på Abdera.

— Tre ynglingar, 19-åriga Val-

entin Andersson och 17-åriga En-

gelbrekt Eriksson samt 19-åriga

Emil Karlsson, i Torsvi socken

begärfva sig Kristi himmelsfärds-

dag ut på en segeltur till Malaren.

Då de icke återkommo på kvällen,

började deras anförmander ana

oråd, och dagen därpå gaf man sig

ut att söka efter de försvunna.

Redan på fredagens morgon hit-

ades båten, som flutit i land på

en holme, Rönningen. Båten var

fyllt med vatten, och på dess böt

ten lågo de döda kropparna af två

bland de drunknade. Den tredje

lik har ännu ej anträffats.

— Utom all fara för lifvet an-

ses nu den af Skanstullsvägen öf-

verförde mjölkkärrusken, 15-

årig F. J. Jonsson vara.

— Drunknad under lek. Vid

egendomen Charlottenburg å Lil-

jeholmen hade häromdagen en 10-

årig gosse på lek klättrat ut i en öfver sjön trangande trädgren. Gossen förlorade efter en stund taget och föll i vattnet, hvarifrån han efter en stund upptogs, men liflös. Den så sorgligt omkomne var son till förrman Anderson vid den i stället befintliga benmjölsfabriken.

En intressant afton.

Det finnes vanligen en period i

hvarje ung mans lif, då hans för-

ställning om att ha nöje af lifvet

är förenad med utlif.

Den unga man, om hvilken den

na historia rör sig, gick från det

kontor, där han var anställd, vid

sextiden på eftermiddagen och

brukade vanligtvis därefter antin-

ga på teatern eller till någon

af sina vänner.

En dag kom hans fader till ho-

nom och frågade, om han var

upptagen för aftonen. Det var

han inte, sade han.

— Nå, då skulle jag gerna vilja

ha dig med mig ut i kväll.

Och nu låta vi den unge man-

nen berättja säll.

— Ja, gärna! sade jag.

— Hvar skola vi trafvas?

Han föreslog en restaurang, vid

halvsjuttio. Och jag var där,

beredd att gå till teatern och se-

dan prata bort en stund med ho-

nom.

Men då han kom, sade han till

mig, att han ville, att jag skulle

följa med honom till en dam.

— En barndomsvän till mig,

sade han.

Nå ja, vi giingo, men det bar af

mot vårt hem.

— Ja, ser du, tillade han, hon

bör i vårt hus.

Jag tyckte nog, att det var litet

egendomligt, att vi i så fall hade

möts ute, men jag sade inpening.

Vi kommo hem, och jag pre-

senterades med ceremoniös forma-

litet för min moder och min sy-

ster.

Situationen tycktes mig rolig

och jag började skratta, men